

NASZ GŁOS

PISEMKO DLA PARAFJAN ŚW. KRZYŻA I PRZYJACIOŁ
ZAKŁADU SALEZJAŃSKIEGO W KIELCACH.

Red. i Adm.: Zakład Salezjański — Kielce, ul. St.-Warszawska 56. — P. K. O. 100.444. — Tel. 275.

KRÓLOWEJ RÓŻAŃCA ŚW.

ielki Papież Leon XIII, odznaczający się gorącym nabożeństwem do Matki Bożej Różańcowej, pragnąc uzyskać Jej przemożną opiekę w ciężkich chwilach Kościoła, polecił odmawiać publicznie przez cały miesiąc październik aż do Zaduszek Różaniec św. we wszystkich świątyniach całego świata, dając w ten sposób początek nabożeństwu różańcowemu.

Jak w miesiącu maju, tak i w październiku gromadzą się rzesze wiernych u ołtarzy Panienki Najświętszej, by wspólnem odmawianiem Różańca św. czcić Ją i zjednywać sobie Jej pomoc i błogosławieństwo na dalszą drogę życia.

Niech miłość dla naszej serdecznej i Niebieskiej Matki prowadzi nas do Jej stóp, niech w tych październikowych wieczorach popłyną ku Niej paciorki różańcowe, a uczucia serc na skrzydłach myśli niech się podnoszą ku Niebu i tam jedną nam pociechę na życiowe smutki, lekarstwo na niemoce, otuchę na chwile zwątpień, siłę i wytrwanie na boje o skarby wiary i cnoty, a na ostatnią godzinę łaskę i przebaczenie. — Spieszmy więc wszyscy do Marji, Królowej Różańca świętego.

Ks. Antoni Guzik, przewodniczący.

SPRAWOZDANIE

ze zbiórki pieniężnej na budowę kościoła św. Krzyża
w Kielcach w lipcu, sierpniu i wrześniu 1928 roku.

I. Kolejjarze: (za lipiec i sierpień)

pracownicy kolejowi

wydziału Eksped. st. Kielce I etatowi . . .	270 zł. — gr.
" " " " II " . . .	75 " — "
" Drużyn konduktors. " . . .	562 " — "
" Mech. biura M. D. " . . .	121 " — "
" Drużyn maszynist. " . . .	319 " — "
" " " nieetatowi . . .	5 " — "
" Mech. st. dzien. warszt. mech. " . . .	172 " — "
" Drużyn konduktorskich " . . .	99 " — "
" Ekspedycyjnego st. Kielce I " . . .	48 " — "
" " " " II " . . .	9 " — "
Biura R. O. 1.	28 " — "
Jednorazowo różni pracownicy	5 " — "
Ambulatorjum kolejowego	16 " — "
Emeryci kolejowi	92 " 20 "
p. Szypuła monter lamp	2 " — "
Razem	1823 " 20 "

II. Pracownicy fabryk:

Pracownicy fabryki „Ludwików“	1371 zł. 16 gr.
" " „Henryków“	281 " 37 "
" " „Nawozów Sztucznych“	100 " — "
" " „Etyl“	22 " 13 "
" P. M. S. Hurtownia Nr 97.	145 " 18 "
" Związku Spół. Spożyw.	150 " — "
" kolejki leśnej Kielce - Daleszyce	204 " 84 "
Razem	2274 " 65 "

III. Ofiary dobrowolne:

pp. M. Kubscy	50 zł. — gr.
pp. Drozdowski, Zielonka, Wójcik i Michalczyk	44 " 40 "
Urzednicy Izby Skarbowej w Kielcach	41 " 40 "
p. Szymon Długosz	25 " — "
Do przeniesienia	160 zł. 80 gr.

	<i>Z przeniesienia</i>	150 zł. 80 gr.
p. Janina Neimitz		20 „ — „
p. Prószyński		15 „ — „
p. Jakób Cieplak		13 „ 26 „
p. Wójcikowie Katarzyna, Barbara i Tomasz		10 „ — „
S. Kalinowski, Marja Zarzycka, Ewa Borowiec, N. N., Zofja Malikowa, Antonina Detkówna, Jadwiga Żakowa, Korupczyński, Włodarczykowie, Piotr Maciołczyk, Józefa Rzęsista po 10 zł. — razem		110 „ — „
Maciej Kulczycki, Mosiowa, Walentyna Malinowska, Franciszka Wasik, Katarzyna Detkówna, Jan Jarek, Antonina Durluk, Aniela Synowiec, Dziusowa po 5 zł.		45 „ — „
Rozalja Garecka, (znaleziona), Wolski, Matysiak, Oparowa, Anna Wąsikowa, Wolski, Sadowska, Tadeusz Wolski, Anna Wąsik, Helena Sadowska po 2 zł. — razem		18 „ — „
Razem		395 „ 66 „

IV. Różne.

Dochód z festynu dnia 1 lipca 1928 r.	1113 zł. 47 gr.
Dochód z zabawy dn. 22 lipca 1928 r.	1229 „ — „
Znacek przy kościele dn. 5 sierpn. 1928 r.	72 „ 86 „
Dochód z zabawy dn. 12 sierpnia 1928 r.	188 „ 74 „
Znacek przy kościele dn. 2 wrześn. 1928 r.	67 „ 02 „
Znacek przy kościele dn. 16 wrześn. 1928 r.	64 „ 56 „
Dochód z zabawy dn. 16 września 1928 r.	774 „ 88 „
Razem	3510 „ 53 „

V. Zbiórka na dzwony w gotówce.

Marja Syskówna	50 zł. — gr.
Zofja Malikowa	25 „ — „
Adam Kierzkowski	10 „ — „
Wojciech Syska, Piotr Zapala, Szczepan Syska, Wojciech Bętkowski, Rozalja Wrona, Jan Słoń, Franciszka Syska, Katarzyna Żelazna po 5 zł. — razem	40 „ — „
Stanisława Siwek	6 „ — „
<i>Do przeniesienia</i>	131 zł. — gr.

	<i>Z przeniesienia</i>	131 zł. — gr.
Adam Nagład	.	4 „ — „
N. N.	.	„ 50 „
	Razem	135 „ 50 „
Ogólna suma składek w lipcu, sierpniu i wrześniu wynosi		8139 zł. 54 gr.

Wszystkim ofiarodawcom stokrotne „Bóg zapłać!“

„SKARBCIE SOBIE SKARBY W NIEBIE“.

(Mat. VI. 19).

Istnieje wśród katolików chwalebny zwyczaj dawania na Msze św. gregorjańskie za dusze zmarłych.

Czem są te Msze św. gregorjańskie i jakie ich znaczenie? Pod nazwą Mszy św. gregorjańskich rozumieć należy 30 Mszy św. odprawionych bez przerwy — jedna po drugiej przez dni 30 za duszę zmarłej osoby.

Do tych Mszy św. greg. przywiązuje Kościół wielką wagę. Zwyczaj pobożny odprawiania 30 Mszy św. ma pochodzić od św. Grzegorza i stąd gregorjańskimi się nazywają. Św. Grzegorz, jak sam twierdzi, odprawił 30 Mszy św. za duszę zakonnika Faustyna z tym skutkiem, że dusza jego z mąk czyścowych uwolnioną została.

* Rozmaite objawienia, stwierdzając skuteczność Mszy św. greg., przyczyniły się niemało do ich rozpowszechnienia.

Kościół św. pochwała to przekonanie wiernych i zwyczaj odprawiania takich Mszy za skuteczny i zbawienny uważa.

Czytelniku kochany, masz może na tamtym świecie drogą sercu twemu osobę, a pragniesz ulgę jej przynieść w cierpieniach i przyspieszyć dzień wybawienia z czyśca, ofiaruj za nią Msze gregorjańskie. Obawiasz się może, że zapomną o tobie blizcy, gdy próg wieczności przekroczysz, zapewnij sobie jeszcze za życia odprawienie za siebie po śmierci Mszy greg. Pomnij na słowa Zbawicielowie: „*Skarbcie sobie skarby w niebie*“. Troszcz się sam o siebie, póki masz czas.

W OBRONIE WIARY.

Pod tym tytułem zamieszczać będziemy artykułiki na czasie, głównie w celu pouczania tych szczególnie naszych czytelników, którzy nie mieli szczęścia gruntownie się wykształcić w rzeczach religji, a którzy dziś narażeni są na ciągłe ataki ze strony wrogów Kościoła.

Nie rzadko bowiem wydarza się, że ladażaki nieuk, co może i czytać nie umie, pozwala sobie na wygłaszanie różnych tego rodzaju zdań bluźnierczych: „niema Boga, niema duszy, niema piekła i t. p., a pocziwy nasz lud i biedny nieuświadomiony robotnik, nie umie na to odpowiedzieć. To też uważamy za rzecz konieczną na łamach naszego skromnego pi-semka, pouczać czytelników w tak ważnej materji.

I. „Czy jest dusza?“

„Albo to prawda, co tam księża mówią z ambony o duszy człowieka? Kto tam widział kiedy duszę?! Jakie tam życie pozagrobowe?! Głły człowiek umiera, to tylko para wyjdzie i na tem wszystko się kończy.“

Tak dowodził w gromadzie ludzi Michał, kował, który przedwczoraj przybył z Warszawy do swych krewnych na święta Wielkanocne. Wszyscy słuchali przybysza z uwagą, a dziwna rzecz, że nikt ze słuchających nie miał odwagi, czy też nie umiał dać mu należytej odprawy. Niektórzy tylko pokręcali głowami, co miało znaczyć, że słowa mądrali nie trafiają im jakoś do przekonania.

Podobnych do Michała mądrali nie brak dziś wszędzie. Gdzie tylko oni mogą, a głównie pomiędzy nieoświeconymi w rzeczach wiary, głoszą fałszywą naukę, a tym sposobem bardzo wielu prowadzą z drogi prawdy i cnoty na bezdroża niewiary i występków. Nie jeden, któremu nauka katechizmu nie pachnie, nasłuchawszy się podobnych bredni, jak głosił warszawski mądrala, poczyna wątpić: „Może to i prawda, myśli sobie, że duszy niema w człowieku, że wszystko ze śmiercią się skończy“. Jedna wątpliwość rodzi drugą i trzecią, a tak nie spostrzeże się biedak, jak powoli stracił najdroższy skarb ojców swoich, świętą wiarę. Jeden głupi z łatwością wtoczy do studni kamień, który później i dziesięciu mądrych zaledwie

z trudem wydobyć zdołają. Tak byle kto może nieoświeconego sprowadzić na drogę fałszywą, ale uczony niełatwo go nawróci; łatwo też stracić wiarę, lecz utraconą dosyć trudno odzyskać.

Może, drogi czytelniku, już kto wrzucił ci do serca zarazę powątpiewania o istnieniu duszy?! Przeczytaj więc sobie te słowa, a przy łasce Bożej pozbędziesz się wątpliwości. A i ty, który nie wątpisz i wierzysz w to, co Kościół o duszy ludzkiej do wierzenia podaje, również ją przeczytaj, byś się w wierze oświecił i ugruntował. Może ci się kiedy zdarzy spotkać jakiego mądrale, wykrzykującego: „nie masz duszy“, to będziesz wiedział, jaką mu dać na to odprawę.

2. „Niema duszy, bo jej nie widzę“.

Tak najczęściej dowodzą zaprzeczający istnienia duszy.

W pewnem towarzystwie, gdzie rozprawiano o duszy ludzkiej, podobnie dowodził jeden felczer, też mądrala: „Kto tam duszę kiedy widział, mówił on; lekarze, którzy tyle trupów na kawałki pokrajali, jednak w żadnym nigdy i nigdzie duszy nie znaleźli. Ja sam, powiada dalej, często bywałem z doktorami przy krajaniu nieboszczyków, więc miałem dobrą sposobność przekonać się naocznie, że duszy niema; nawet znaku miejsca, gdzieby dusza leżeć mogła, w ciele nie było“. Na te słowa felczera, jeden z obecnych bardzo mądrze mu odpowiedział: „W takim razie, to pan niemasz wcale rozumu“! „Jak to?! — obrażony felczer zapytuje, dla czegożbym nie miał posiadać rozumu?!“ Na to odpowiedział mu znowu przeciwnik: „Jeżeli pan dowodzisz, że w człowieku niema duszy, dla tego, że jej nie widziałeś, to ja słusznie twierdzić mogę, że nie masz rozumu, bo również rozumu tego oczami swemi nie widzę“. I dalej poczyną sobie dobrze z felczera pokpiwać. „Jeżeli — powiada, pan szukałeś duszy w umarłym człowieku i nie znalazłeś, to szkoda wielka, że nie przyszło ci do głowy szukać na przykład beku w zdechłym cielęciu, lub w zdechłym baranie. Otóżbyś pan zrobił ciekawe odkrycie! Mógłbyś później głosić całemu światu, że baran i cielę nie mają wcale zwyczaju i zdolności do beczenia dla tego, żeś nie znalazł beku w zdechlaku. Wszyscy obecni wybuchnęli śmiechem, a felczer mądrala zapomniał języka w gębie i zawstydzony opuścił towarzystwo.

